

بررسی تأثیر کنفرانس‌های معرفی بیماران ترخیص شده بر مهارت خلاصه پرونده نویسی دستیاران داخلی در بخش روماتولوژی بیمارستان فیروزگر از تیر ماه ۹۲ الی دی ماه ۹۳

مژده ذبیحی یگانه: دانشیار، مرکز تحقیقات بازسازی مفاصل و استخوان، بیمارستان ارتوپدی شفا، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران. mozhdehzihi@gmail.com
 کامران سلطانی عربشاهی: متخصص داخلی، استاد، گروه آموزش پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران. soltarab34@gmail.com
 علیرضا میرزائی: استادیار، مرکز تحقیقات بازسازی مفاصل و استخوان، بیمارستان ارتوپدی شفا، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران. mirzaeialireza26@gmail.com
 * سحر کاکایی: دستیار داخلی، بیمارستان فیروزگر، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران (*نویسنده مسئول). saharkakaei@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۹۴/۹/۱۱

تاریخ دریافت: ۹۴/۷/۱۲

چکیده

زمینه و هدف: بررسی‌ها نشان می‌دهد که به‌کارگیری مداخلات متفاوت مانند آموزش می‌تواند در بهبود میزان مستندسازی و کاهش پرونده‌های ناقص مؤثر واقع گردد. از آنجاکه در بیماری‌های مزمن بخصوص روماتولوژی داشتن خلاصه پرونده کامل کمک‌کننده در روند درمان است، در مطالعه حاضر تأثیر کنفرانس‌های بیماران ترخیص شده بر مهارت خلاصه پرونده نویسی مورد ارزیابی قرار گرفت.

روش کار: این پژوهش مداخله‌ای از نوع نیمه تجربی در سال ۹۲-۹۳ بر روی ۳۶ دستیار داخلی رویت‌کننده بخش روماتولوژی بیمارستان فیروزگر انجام شد. هر دو هفته کنفرانس‌های بیماران ترخیص شده برگزار شد و برای بررسی کنفرانس‌ها بر عملکرد دستیاران چک‌لیست طراحی و عملکرد دستیاران قبل و بعد از برگزاری کنفرانس‌ها توسط آن ارزیابی شد. چک‌لیست شامل ۱۹ آئتم که دارای روایی صوری بر اساس عناصر داده‌ای موجود در پرونده‌ها بود. داده‌ها پس از جمع‌آوری توسط نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ مورد آنالیز قرار گرفت و تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از آمار توصیفی، آزمون آماری χ^2 و آزمون آماری Mac Nemar صورت گرفت.

یافته‌ها: قبل از برگزاری کنفرانس‌ها ۱۸ نفر (۵۰٪) از دستیاران عملکرد ضعیف، ۱۲ نفر (۳۳/۳٪) عملکرد متوسط و ۶ نفر (۱۶/۷٪) عملکرد خوب داشتند. پس از برگزاری کنفرانس‌ها، ۱ نفر (۲/۸٪) از دستیاران عملکرد متوسط و ۳۵ نفر (۹۷/۲٪) عملکرد خوب داشتند. مطالعه ارتباط معنی‌داری بین عملکرد دستیاران قبل و بعد از برگزاری کنفرانس‌ها نشان داد [$\chi^2(p=0/012)$ ، $Mac\ Nemar(p=0/001)$].

نتیجه‌گیری: برگزاری کنفرانس‌های بیماران ترخیص شده نقشی مؤثر در مهارت خلاصه پرونده نویسی دستیاران و ارتقای آموزش آنان دارد.

کلیدواژه‌ها: خلاصه پرونده، بیماران ترخیص شده، دستیار

مقدمه

پرونده‌های بیمارستانی می‌شود (۲). برگه خلاصه پرونده مهم‌ترین مدرک قانونی است که حسب درخواست، رونوشت آن به مراجع ذیصلاح ارائه شده و در آن چکیده سودمندی از کلیه اوراق پرونده توسط پزشک معالج نوشته و امضا می‌شود. در هر برگ خلاصه پرونده ابتدا مشخصات کامل بیمار، سپس شرحی از درمان‌ها و خدمات ارائه شده، تشخیص اولیه در هنگام پذیرش و تشخیص نهایی در موقع ترخیص نوشته می‌شود. هدف از تشکیل برگ خلاصه پرونده آن است که بتوان در یک نظر اجمالی و با بررسی تنها یک برگ پرونده از نوع بیماری، شیوه درمان و فعالیت‌های درمانی انجام شده برای یک بیمار آگاهی پیدا کرد. وجود این برگ در پرونده پزشکی

ثبت اطلاعات پزشکی در پرونده‌های بیمارستانی (Hospital records) در حقیقت مستندسازی فعالیت‌های انجام شده توسط تیم پزشکی در بیمارستان است و منعکس‌کننده فعالیت‌های پزشکان، پرستاران و سایر دست‌اندرکاران تیم پزشکی است (۱). متأسفانه به دلیل حجم زیاد کار در بیمارستان‌های آموزشی و عدم مسئولیت مستقیم دانشجویان در مشکلات قانونی پرونده‌های بیمارستانی و همین‌طور عدم آموزش کافی به دانشجویان در تکمیل پرونده‌های پزشکی در موارد متعددی تکمیل پرونده‌ها از ابتدا با اشکال مواجه می‌شود و به دنبال آن و در سطوح بالاتر نیز این مشکلات ادامه پیدا می‌کند و منجر به نواقص

سنجی (Validity) چک‌لیست توسط 5 نفر از اعضای هیئت‌علمی گروه بالینی، 2 نفر از اعضای هیئت‌علمی گروه آموزش پزشکی، 1 نفر متخصص پزشکی اجتماعی و 3 نفر از دستیاران داخلی مورد بازبینی قرار گرفت، ایرادات آن برطرف شد و روایی صوری و محتوایی (Face & content validity) آن تأیید شد. برای بررسی روایی محتوایی آزمون شاخص نسبت روایی محتوایی (Content Validity Ratio) مورد استفاده قرار گرفت.

چک‌لیست شامل 19 آیتم بود که از A1 تا A19 شماره‌گذاری شد. آیت‌های A1 تا A5 مربوط به اطلاعات دموگرافیک دستیار شامل سن، جنس، سال ورود، دفعات گذراندن بخش وضعیت تأهل بود.

آیت‌های A6_A19 مهارت خلاصه پرونده نویسی بیماران توسط دستیار را مورد ارزیابی قرار می‌دهد که در صورت ثبت هر آیت‌نمره یک و به عدم ثبت یا ثبت ناقص آن آیت‌نمره صفر اختصاص گرفت. نمره دهی بر اساس سؤالات چک‌لیست انجام شد و نمره دستیار بین 1 تا 14 بود. بر اساس جمع نمرات کسب شده از چک‌لیست، جمع نمره 0 تا 5 عملکرد ضعیف، 6 تا 10 عملکرد متوسط و 11 تا 14 در نظر گرفته شد (جدول 3).

در این پژوهش داده‌های جمع‌آوری شده وارد نرم‌افزار آماری SPSS16 شده و توصیف و تحلیل با استفاده از جداول توزیع فراوانی و درصد و برای تعیین ارتباط بین متغیرهای ذکر شده در اهداف، از آزمون خی دو و آزمون آماری مک نمار استفاده شد و مقدار احتمال محاسبه گردید.

یافته‌ها

بر اساس نتایج مطالعه اطلاعات دموگرافیک دستیاران به شرح جدول شماره 1 می‌باشد. آزمون آماری خی دو ارتباط معنی‌داری بین جنسیت و عملکرد دستیاران نشان داد، بدین نحو که عملکرد خانم‌ها قبل از برگزاری کنفرانس‌ها بهتر از آقایان بوده است ($p=0/012$). بین تأهل و عملکرد دستیاران قبل از برگزاری کنفرانس‌ها ارتباط معنی‌داری وجود داشت. بدین‌صورت که عملکرد

فوق‌العاده حائز اهمیت است زیرا خلاصه‌ای از علت مراجعه و فعالیت‌های انجام گرفته در یک مدت زمانی خاص را شامل می‌شود.

مشعوفی فرآیند مستندسازی پرونده‌های پزشکی توسط پزشکان (اصلی‌ترین گروه‌های ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی درمانی) را در بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی اردبیل ناقص ($46/7\%$) گزارش کرد (3). سیف ربیعی با اشاره به وضعیت نامطلوب ثبت اطلاعات در پرونده‌های پزشکی بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی همدان، عدم آموزش را به‌عنوان یکی از مؤثرترین علل بروز این نواقص معرفی می‌کند (4).

علم روماتولوژی شاخه‌ای از رشته داخلی است که مزمین بودن بیماری‌های آن نیاز به پیگیری منظم و طولانی و بعضاً بستری‌های مکرر جهت کنترل این شرایط مزمین دارد و داشتن خلاصه پرونده کامل در این بیماران لازم و کمک‌کننده در روند درمان است. با توجه به اهمیت مسئله بر آن شدیم تا مطالعه حاضر را باهدف تأثیر کنفرانس‌های معرفی بیماران ترخیص شده بر مهارت خلاصه پرونده نویسی توسط دستیاران انجام دهیم. هدف این مطالعه آن است که برای اولین بار از طریق برگزاری جلسات معرفی بیماران ترخیص شده توسط دستیاران با حضور اساتید بخش و مرور بر نتیجه درمانی و پیگیری آنان به ارزیابی تأثیر آن بر آموزش بهتر دستیاران بپردازد.

روش کار

این مطالعه مداخله‌ای از نوع نیمه تجربی (قبل و بعد) (Quasi - experimental (Before-after) در سال 92-93 در بیمارستان فیروزگر انجام گردید. جامعه‌ی مورد مطالعه از 36 دستیار داخلی سال اول و دوم بخش روماتولوژی بیمارستان فیروزگر انتخاب گردید. در این مطالعه هر 2 هفته یکبار جلسه‌ای به مدت 4 دقیقه با حضور اساتید، دستیاران، کارورزان و کارآموزان بخش روماتولوژی تشکیل شد که در آن خلاصه پرونده بیماران ترخیص شده از بخش روماتولوژی در طی دو هفته اخیر که توسط دستیار بخش نوشته شده بود مورد بررسی قرار گرفت. برای جمع‌آوری داده‌ها از چک‌لیست استفاده شد. روایی

جدول ۱- اطلاعات پایه دستیاران شرکت کننده در طرح

متغیر	تعداد	درصد
سن	۲۲	۶۱/۲
زیر ۳۰ سال	۱۴	۳۸/۸
۳۰ سال و بالاتر	۲۵	۶۹/۵
تأهل	۱۱	۳۰/۵
متأهل	۲۹	۸۰/۵
مجرد	۷	۱۹/۵
دفعات گذراندن بخش	۲۵	۶۹/۵
اول	۱۱	۳۰/۵
دوم	۲۶	۷۲/۳
جنسیت	۱۰	۲۷/۷
زن		
مرد		
سال ورود		
اول		
دوم		

جدول ۲- عملکرد دستیاران بر اساس نمرات قبل و بعد از برگزاری کنفرانسها در گروه مورد مطالعه

عملکرد دستیاران	قبل از برگزاری کنفرانس		بعد از برگزاری کنفرانس	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد
خوب	۱۸	۵۰	۳۵	۹۷/۲
متوسط	۱۲	۳۳/۳	۱	۲/۸
ضعیف	۶	۱۶/۷	۰	۰
جمع	۳۶	۱۰۰	۳۶	۱۰۰

معنی داری بین عملکرد دستیاران قبل و بعد از برگزاری کنفرانسها نشان داد ($p=0/001$).

بحث و نتیجه گیری

به طور کلی یافته‌های پژوهش نشان داد برگزاری کنفرانس‌های بیماران ترخیص شده چه برای دستیاران و چه برای بیماران دارای منافعی می‌باشد. دستیاری که قرار است در کنفرانس بیماران ترخیص شده خلاصه پرونده بیمار را ارائه دهد موظف است پرونده بیمار را با دقت مطالعه کند و خلاصه پرونده صحیح و کاملی آماده کند که شامل روند رسیدن به تشخیص، آزمایشات و گرافی‌هایی که درخواست شده، درمان‌هایی که برای بیمار در نظر گرفته شده است و غیره می‌باشد که این باعث مرور کامل بیماری و ارتقای آموزش دستیار می‌شود. از آنجایی که خلاصه پرونده نوشته شده کامل می‌باشد، در صورتی که بیمار به هر دلیلی قصد عوض کردن پزشک خود را داشته باشد، با ارائه خلاصه پرونده، پزشک جدید متوجه تشخیص بیمار، اقداماتی که برای بیمار انجام شده، درمان‌هایی که در هنگام بستری برای بیمار در نظر گرفته شده، داروهای پس از ترخیص بیمار،

دستیاران متأهل بهتر از عملکرد دستیاران مجرد بود ($p=0/007$). همچنین ارتباط معنی داری بین دفعات گذراندن بخش و عملکرد دستیاران قبل از برگزاری کنفرانسها نشان داد. بدین صورت که عملکرد دستیاران با دومین نوبت گذراندن بخش بهتر از عملکرد دستیاران با نوبت اول بود ($p=0/042$).

اما بر اساس نتایج پژوهش ارتباط معنی داری بین سن و عملکرد دستیاران ($p=0/627$) و بین سال ورود و عملکرد دستیاران ($p=0/31$) قبل و بعد از برگزاری کنفرانسها وجود نداشت.

قبل از برگزاری کنفرانسها، ۱۸ نفر (۵۰٪) از دستیاران عملکرد ضعیف، ۱۲ نفر (۳۳/۳٪) عملکرد متوسط و ۶ نفر (۱۶/۷٪) عملکرد خوب داشتند. پس از برگزاری کنفرانسها، ۱ نفر (۲/۸٪) از دستیاران عملکرد متوسط و ۳۵ نفر (۹۷/۲٪) عملکرد خوب داشتند. آزمون آماری خی دو ارتباط معنی داری بین عملکرد دستیاران قبل و بعد از برگزاری کنفرانسها نشان داد، بدین نحو که عملکرد دستیاران بعد از برگزاری کنفرانسها بهتر از قبل از برگزاری کنفرانسها بوده است ($p=0/012$). آزمون آماری مک نمار ارتباط

جدول ۳- درصد توزیع فراوانی مثبت کامل و عدم مثبت یا مثبت ناقص

پس از برگزاری کنفرانسها			قبل از برگزاری کنفرانسها						
مقدار احتمال	در صد عدم مثبت یا مثبت ناقص	تعداد عدم مثبت یا مثبت ناقص	در صد مثبت کامل	تعداد مثبت کامل	درصد عدم مثبت یا مثبت ناقص	تعداد عدم مثبت یا مثبت ناقص	درصد مثبت کامل	تعداد مثبت کامل	
۰	۰	۰	۱۰۰	۳۶	۰	۰	۱۰۰	۳۶	مهر و امضا دستیار
۰/۴۳۸	۵/۶	۲	۹۴/۴	۳۴	۱۱/۱	۴	۸۸/۹	۳۲	تشخیص اولیه بیمار
۰/۱۲۴	۱۶/۷	۶	۸۳/۳	۳۰	۲۷/۸	۱۰	۷۲/۲	۲۶	تشخیص نهایی بیمار
۰	۰	۰	۱۰۰	۳۶	۰	۰	۱۰۰	۳۶	علت بستری بیمار
۰/۳۳۴	۵/۶	۲	۹۴/۴	۳۴	۵۰	۱۸	۵۰	۱۸	اقدامات انجام شده برای بیمار در بخش
۰	۰	۰	۱۰۰	۳۶	۶۱/۱	۱۸	۳۸/۹	۱۸	آزمایشات زمان بستری
۰	۰	۰	۱۰۰	۳۶	۶۱/۱	۲۲	۳۸/۹	۱۴	نسخه دارویی زمان ترخیص
۰/۵۳۲	۵/۶	۲	۹۴/۴	۴۳	۶۶/۷	۲۴	۳۳/۳	۱۲	اقدام دارویی بطور کامل
۰/۰۴۵	۱۱/۱	۴	۸۸/۹	۳۲	۶۱/۱	۲۲	۳۸/۹	۱۴	دوز هر دارو به صورت جداگانه
۰/۳۳۸	۵/۶	۲	۹۴/۴	۳۴	۷۷/۸	۲۸	۲۲/۲	۸	تعداد روزهای مصرف دارو با ذکر دوز
۰/۰۱۷	۱۶/۷	۶	۸۳/۳	۳۰	۸۳/۳	۳۰	۱۶/۷	۶	روش افزایش یا کاهش دوز دارو
۰	۰	۰	۱۰۰	۳۶	۳۸/۹	۲۶	۶۱/۱	۱۰	ثبت آزمایشات پس از ترخیص و زمان انجام آن
۰	۰	۰	۱۰۰	۳۶	۳۸/۹	۱۴	۶۱/۱	۲۲	تاریخ مراجعه مجدد به پزشک
۰	۰	۰	۱۰۰	۳۶	۳۸/۹	۱۴	۶۱/۱	۲۲	نوبت بعدی دریافت پالس

سخنرانی و پمفلت با عنوان اصول صحیح مستندسازی در ارزیابی خلاصه پرونده نویسی بین قبل و بعد از برگزاری دوره‌های آموزشی تفاوت معنی داری داشته است ($p < 0.001$) (۶).

همچنین یافته‌های این مطالعه ارتباط معنی داری بین جنسیت و عملکرد دستیاران نشان داد. بدین نحو که عملکرد خانم‌ها قبل از برگزاری کنفرانس‌ها بهتر از آقایان بوده است. درحالی که ارتباط معنی داری بین سن و عملکرد دستیاران نشان داده نشد. و نیز به صورت معنی داری عملکرد دستیاران متأهل بهتر از عملکرد دستیاران مجرد بود. همچنین نتایج مطالعه نشان داد ارتباط معنی داری بین جنسیت و عملکرد دستیاران نشان داد، بدین نحو که عملکرد خانم‌ها قبل از برگزاری کنفرانس‌ها بهتر از آقایان بوده است. درحالی که تاکنون در مطالعات منتشر شده قبلی به بررسی اطلاعات دموگرافیک دستیار و یا کارورزانی که خلاصه پرونده را ثبت می‌کنند پرداخته نشده است.

در این پژوهش انجام شده ۱۰۰ درصد خلاصه پرونده‌های تکمیل شده توسط دستیاران دارای مهر و امضای پزشک بود، در مطالعه‌ای که توسط

دوز آن‌ها و نحوه کاهش تدریجی دوز داروها می‌شود. در صورتی که پزشک جدید این اطلاعات را نداشته باشد ممکن است آزمایشات و گرافی‌هایی را برای بیمار درخواست کند که خود باعث دوباره کاری و تحمیل بار مالی به بیمار و سیستم درمان می‌شود و یا درمان‌هایی را برای بیمار در نظر بگیرد که مناسب برای بیمار نباشد.

با توجه به آنکه در مقالات چاپ شده تا به امروز هیچ‌گونه مطالعه مشابه مشاهده نشد، این ویژگی از نقاط مثبت و قابل تأمل این مطالعه محسوب می‌شود. نتایج مطالعه نشان داد عملکرد دستیاران بعد از برگزاری کنفرانس‌ها به صورت معنی داری بهتر از قبل از برگزاری کنفرانس‌ها بوده است. این در حالی است که بسیاری از مطالعات هم بر این امر تأکید دارد که عدم آموزش و آگاهی در خصوص نحوه ثبت و مستندسازی اطلاعات، یکی از دلایل عمده بروز این چالش‌ها را در این زمینه تشکیل می‌دهد (۵). مطالعه‌ای نیمه تجربی که در بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی شهرستان بجنورد در سال ۱۳۸۸ توسط ارزمانی و همکاران انجام شده، نتایج تحقیق نشان داد آموزش به صورت برگزاری دو دوره آموزشی به روش‌های

منابع

1. Janghorbani M. [Epidemiology: An introduction text book]. 2nd ed. Kerman: Kerman University, 1997.
2. Tavakoli N. Hospital record defect causes, managers and physicians proposals in Esfahan University of Medical Sciences. Management and Information in Health. 2005;3(2):15-24 (Persian).
3. Mashoufee M, Amanee F, Rostamee KH. Evaluation of information record in Hospitals of Ardabil University of Medical Sciences. Journal of Ardabil University of Medical Sciences. 2007;4(1): 43-49. (Persian).
4. SeyfRabiei MA, Sedighi I, Mazdeh MD, Dadras F, ShokouhiSolgi M, Moradi A. Study of Hospital Records Registration in Teaching Hospitals of Hamadan University of Medical Sciences in 2009. Scientific Journal of Hamadan University of Medical Sciences and Health Services. 2009;16(2):45-49 (Persian).
5. Esmaeili MR, Abazari H, MohammadiKenari H. Comparison of Medical Students' and Pediatric Residents' Practices in Medical Records at Amirkola Children Hospital. Journal of Babol University of Medical Sciences. 2010;12(suppl_1): 106-111 (Persian).
6. Arzamani M, Dolatabadi T, Hashemi M. Effect of education on completing rate of medical files in the Hospitals of Bejnord University of Medical Sciences. Journal of Khorasan University of Medical Sciences. 2010;3(1):15-21.
7. Seif Rabiee M, Seddighi A, Mazdeh M, Dadras F, Shokuhi Solgi M. Evaluation of medical records in educational hospitals' files of Hamedan University of Medical Sciences in 2010. Journal of Hamedan University of Medical Sciences. 2010;18 (2).
8. Afzali S, Seif Rabiee M, Naghdi S. Evaluation of correct recording of medical files in patients with multiple traumas referring to Beasat Hospital of Hamedan in 2009. Scientific Journal of Forensic. 2012;17(2):79-85.
9. Babaee A, Salavati F, Tavakoli N, Raeesi M, Mohammadi F. Comparison of frequency of information records in medical files of 3 Non-Private, Private and semi-private hospitals in the first half of 2003. Journal of Management and Information in Healthcare. 2004;1(1):11-18
10. Tinsley JA. An educational intervention to improve residents inpatient charting. Acad Psychiatry. 2004;28(2):136-9.

سیف ربیعی و همکاران در سال 88 در دانشگاه علوم پزشکی همدان انجام شده بود، ثبت تاریخ، مهر و امضاء پزشک در ۹۳ درصد پرونده‌ها وجود داشت (۷) و در پژوهشی دیگر توسط افزالی و همکاران در برگه سیر بیماری در ۲۱۶ پرونده (۶۷/۵٪) امضا یا مهر کارورز، در ۱۹۰ پرونده (۵۹/۴٪) امضا یا مهر دستیار و در ۳۰۵ پرونده (۹۵/۳٪) امضا یا مهر پزشک معالج ثبت نشده بود (۸).

به نظر می‌رسد علل عدم رعایت اصول صحیح پرونده نویسی توسط پزشکان و دانشجویان پزشکی در بیمارستان‌های آموزشی چندگانه باشد که از جمله آن‌ها می‌توان به شلوغی و ازدحام زیاد بیماران، عدم احساس مسئولیت توسط دانشجو یا نوکارورزان و مهم‌تر از همه عدم آموزش کافی در این خصوص اشاره کرد (۷). تحقیق سال ۸۴ دانشگاه علوم پزشکی اصفهان نیز بر عدم آموزش کافی کادر پزشکی در این مورد تأکید کرده است (۹) و یا در تحقیق دانشگاه کانکتیکوت امریکا در سال ۲۰۰۴ بهبود عملکرد دستیاران در تکمیل چارت‌های آموزشی با استفاده از مداخلات آموزشی گزارش شده است (۱۰).

برگزاری کنفرانس‌های بیماران ترخیص شده نه تنها در بخش روماتولوژی بلکه در سایر رشته‌های داخلی و حتی سایر رشته‌های پزشکی که در آن نیاز به پیگیری دقیق بیماران پس از ترخیص می‌باشد حائز اهمیت است. در پایان با توجه به اهمیت اطلاعات بهداشتی-درمانی در تصمیم‌گیری در طول درمان، ارزیابی کارایی و تأثیر خدمات ارائه شده و بهبود پیشبرد فعالیت‌های تحقیقاتی و آموزشی توصیه به برگزاری کنفرانس‌های بیماران ترخیص شده در بیمارستان‌های آموزشی جهت ارتقای تکمیل خلاصه پرونده نویسی و ارتقای آموزش دستیاران، کارورزان و کارآموزان می‌شود.

Evaluation of effect of patient post discharge conference on recording summaries' skills of internal residents in Rheumatology ward in Firoozgar hospital

Mozhdeh Zabihi yeganeh, MD, Associate Professor, Bone and Joint Reconstruction Research Center, Shafa Orthopedic Hospital, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. mozhdehzabihi@gmail.com

Kamran Soltani Arabshahi, MD, Professor, Faculty of Medicine, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Soltarab34@gmail.com

Alireza Mirzaei, PhD, Assistant Professor, Bone and Joint Reconstruction Research Center, Shafa Orthopedic Hospital, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Mirzaeialireza26@gmail.com

***Sahar Kakaee**, MD, Resident, Faculty of Medicine, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. (Corresponding Author*) saharekakaee@gmail.com

Abstract

Background: Studies indicate that using interventions including education may improve medical record documentation and decrease incomplete files. Since, having perfect summaries especially in Rheumatology disease is helpful in treatment process, the researchers aimed to examine the effect of patient post discharge conference on recording summaries skills.

Methods: This interventional quasi experimental study was conducted in 2013-2014 on 36 resident of internal medicine in rheumatology ward of Firoozgar hospital. These conferences are held every two weeks and in order to assess conferences on function of residents, a checklist is designed. The checklist contains 19 items. The checklist had formal validity based on data elements in the records.

Data were analyzed by SPSS for windows (version16) through descriptive statistics and Chi-square test.

Results: Before conferences, 18 (50%) of residents had week function, 12 (33.3%) moderate function and 6 (16.7%) of them had good function. After conferences, 1 (2.8%) of residents had moderate function and 35 (97.2%) good function. The study showed statistically significant relation between before and after conferences on function of resident ($p=0.012$).

Conclusion: Holding patient post discharge conferences has significant effect on recording summaries skills of Residents and their promotion of education

Keywords: Summary recording, Discharged patient, Resident